

maalet om Bestemmelserne om denne Ølstats Opkrævning. Det finansielle Resultat finder jeg saa meget mindre Anledning til at dvæle ved, som den ærede Finansminister har udtalt sig i al Korthed, men dog med al Klarhed derom. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tanber) opstillede Beregninger, som skulde vise, at det hele var en ganske god og fordelagtig Handel, som Finansministeren gjorde ved disse Lovforslags Bedtagelse skal jeg for mit Bedømmelse deles af mine Meningsfæller her, at netop det finansielle Resultat, som vi forventer, er det, som har gjort os ikke saa lidt betænkelige ved det hele Komplex af Lovforslag. Man kan sagtens i denne Sal bringe det til at se ud, som om det var særdeles gunstige finansielle Resultater der kommer, naar man vil regne med mere eller mindre fingerede Størrelser som det ærede Medlem, naar man vil gaa ud fra, som det ogsaa blev fremhævet af Finansministeren, at en Nedsættelse af Tolden paa Sukker i en overdreven Grad vil forøge Forbruget, men at Paalæg af en betydelig Skat paa Bajerstøl ikke vil formindste Forbruget. Paa saadanne vilkaarlige Forudsætninger kan man komme til omtrent hvilke som helst Resultater, man vil, især naar man er saa heldig, at der ikke foreligger nogen Statistik over det virkelige Ølforbrug. Man er saaledes i Stand til at opstille Tal, som ikke kunne lade sig kontrollere, men sikkert er det, at de ikke stemmer med, hvad der almindelig antages og derfor ikke kunne siges at give et praktisk Resultat. Ser man bort fra alle „hvis“ og „dersom“ og holder sig til det virkelige Grundlag, som er givet ved det sidste finansielle Resultat af de Statter, som her omhandles, og det forventede Udbytte af Ølskatten samt den Udgift, som Loven om Alderdomsforsørgelse vil kræve, kan jeg ikke se rettere end, at der her foreligger som finansielt Resultat en Indtægtsnedgang i Forbindelse med en Udgiftsforsørgelse af i det hele ikke mindre end $2\frac{1}{2}$ Mill. Kroner, og jeg for mit Bedømmende vilde være meget tilfreds, dersom vi virkelig kunde blive staaende ved dette Tal, og det ikke skulde blive yderligere overstrødet.

Overfor selve det foreliggende Lovforslag er der egentlig ikke fremkommet andre Indbendinger end den, at man ikke faar Tid til at stærke del en indgaaende Behandling. De reelle Indbendinger, som ere anførte mod selve Loven, kunne i Virkeligheden anføres mod ethvert Lovforslag, som gaar ud paa at opkræve en Afgift af et hidtil statte-

frit Erhverv. Det er klart, at naar man staar overfor denne Opgave, kan man ikke indrømme dette Erhverv samme Frihed, som det hidtil har haft. Det maa undergives en Kontrol, og Spørgsmaalet er saa blot, hvor langt man skal gaa i saa Henseende. Jeg vil opfordre ærede Medlemmer, som have opholdt sig saa stærkt over det Indgreb i Bryggernes Frihed, som tilstages i denne Lov, om at gennemlæse de temmelig tilsvarende Bestemmelser, som findes i Loven af 3dje Maj 1873 om Røesukkerfabrikationen og Loven af 1ste April 1887 om Brændevinstilvirkningen. Jeg tror, det vil ses, at hvad man her foreslaar at gaa ind paa, i alt Fald kun frembyder en Gradforskjel fra, hvad man tidligere har vedtaget, men i Virkeligheden ikke nogen Væsensforskjel. Naar Bestemmelserne her paa enkelte Punkter ere blevne en Del mere vidtgaaende, end det fra først af var tilstiget i det forelaagte Lovforslag, skuldes det i første Linie de Udtalelser og Erklæringer, som ere fremkomne fra Bryggerne selv, som have gjort opmærksom paa, at i den Stikelse, Lovforslaget havde, vilde det ikke være vanskeligt at omgaa det paa forskellig Maade. Det er ganske naturligt, at naar Lovgivningsmagten vil give en effektiv Lov om en Ølstat, maa der tages Hensyn dertil, og man maa stræbe at affatte den saaledes, at en saadan Gluderen af Loven ikke bliver mulig. Jeg skal gerne erkende, at jeg heller ikke med Glæde ser, at man undertaster et Erhverv, der hidtil har været saa frit som Bryggerierne, en saadan indgaaende Kontrol, men jeg ser ikke rettere, end at det var umuligt at undgaa dette, naar man overhovedet vilde have en Ølstat og have den paa den Basis, hvorpaa det er sagt, at dette Ting vilde have den, nemlig saaledes, at den ikke omfattede alt Øl. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tanber) særlig opholdt sig ved det forferte i, at man nu paalagde en Ølstat uden at forhøje Vintolden, maa jeg tilstaa, at jeg slet ikke fatter dette Arguments Betydning. Hidtil har Forholdet været det, at de, som drikke Vin, have maattet betale Afgift deraf til Staten, medens de, som have drikket Øl, have været fri. Jeg ser ikke i den Omstændighed, at man paalægger dem, der drikke Øl, en Afgift, noget, som taler for, at de, som drikke Vin, skulde betale endnu mere, end de hidtil have gjort. Man kunde betragte det som en ret gunstlig Omstændighed for dem, der drikke Øl, at de hidtil have været fri for at erlægge nogen Afgift. Jeg kan i det hidtil fremkomne ikke se noget virkeligt Argument for, at en For-